

ผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ปริญญา สันติชาติงาน พ.บ.*

บทคัดย่อ

บทนำ โรคเออดส์เป็นกลุ่มอาการของโรคที่ติดเชื้อชนิดอื่น ๆ ได้ง่าย แนวโน้มอัตราป่วยของผู้ป่วยโรคเออดส์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทย และผู้ติดเชื้อเออดส์มี anorectal disease ร้อยละ 5-35 วัตถุประสงค์ เพื่อเสนอผลทางคลินิกของผู้ติดเชื้อเออดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก ผู้ป่วยและวิธีการ ผู้ป่วยนักที่มารับการรักษาที่หน่วยศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2544 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2545 รวมระยะเวลา 1 ปี โดยศึกษาข้อมูลจากเวชระเบียนผู้ป่วย เก็บข้อมูลทั่วไป ระยะของ การติดเชื้อเออดส์ การวินิจฉัยโรค และการรักษาที่ได้รับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ จำนวน ร้อยละ mean และ SD ผลการ ศึกษา ข้อมูลครบถ้วน ร้อยละ 94.1 (80 ราย) ส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.8 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 36.1 ปี ร้อยละ 85 มีอาชีพ รับจ้าง และพบการติดเชื้อ ร้อยละ 66.3 เป็นระยะเออดส์ หากวิเคราะห์จำแนกการรักษาตามชนิดของการวินิจฉัยโรค พบโรคคริดสีดวงทวาร ร้อยละ 32.5 การรักษาโรคคริดสีดวงทวารของผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์ที่ไม่มีอาการ ให้การรักษา เหมือนผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันปกติ โรค condyloma acuminata พบร้อยละ 17.5 โดยมีจำนวนครั้งของการผ่าตัดเพื่อรักษา 1-13 ครั้ง (เฉลี่ย 5 ครั้ง) ผู้ป่วยชาย 2 ใน 10 ราย พบรอยโรคบนริเวณ penis ร่วมด้วย ผู้ป่วยหญิง 3 ใน 4 ราย พบรอยโรค บริเวณ vagina ร่วมด้วย และพบว่าในผู้ป่วยระยะเออดส์ต้องใช้จำนวนครั้งของการรักษามากกว่าผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์ที่ ไม่มีอาการ โรคแผลบริเวณทวารหนักพบเป็น herpetic ulcer ร้อยละ 16.3 โรค anal fissure พบร้อยละ 8.7 การศึกษานี้ มากพบเป็น atypical anal fissure โรค fistula in ano พบร้อยละ 11.2 โดยมีสาเหตุจากการติดเชื้อวัณโรค ซึ่งพบได้ถึง 1 ใน 3 ของผู้ป่วย ส่วนโรคอื่น ๆ ที่พบในการศึกษานี้คือ proctitis, anal skin tag, anal abscess, radiation proctitis, CA rectum, squamous cell CA of anus, lymphoma of anus, TB colitis, และ rectovaginal fistula ข้อมูลจากการศึกษาทาง คลินิกนี้คือเป็นตัวอย่างในการคุณภาพผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก สรุป ข้อพิจารณา ในการรักษาขึ้นกับระยะการติดเชื้อเออดส์ โดยในกรณีผู้ติดเชื้อเออดส์ที่ไม่มีอาการ ให้เลือกการรักษาเหมือนผู้ป่วยที่มี ภูมิคุ้มกันปกติ ส่วนกรณีผู้ป่วยระยะเออดส์ที่ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป มีข้อระมัดระวังในการรักษาโรค condyloma acuminata ในการตรวจรอยโรคร่วมบริเวณอื่น และ fistula in ano โดยมีสาเหตุจากการติดเชื้อวัณโรค ซึ่ง พบได้ถึง 1 ใน 3 ของผู้ป่วย

*หน่วยศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก กลุ่มงานศัลยกรรม โรงพยาบาลราษฎรราชสีมา นครราชสีมา 30000

ABSTRACT: HIV-Seropositive Patients in Colorectal Surgery Clinic at King Chulalongkorn Memorial Hospital

Prinya Santichatngam, M.D.

Colorectal unit, Department of Surgery, Maharat Nakhon Ratchasima Hospital, Nakhon Ratchasima, 30000

Nakhon Ratch Med Bull 2002;26.123-130.

Introduction. HIV causes decreased immunity and predisposition to disease. As the number of individuals with HIV disease continues to increase rapidly and in fact, 5-35% of HIV-positive patients will develop perianal disease during evolution of AIDS. The objective of this study is to present the clinical syndrome of HIV-positive patients in colorectal surgery clinic.

Patients and methods. Retrospective study of HIV-seropositive patients in colorectal surgery clinic at King Chulalongkorn Memorial Hospital during July 2001 to June 2002 was performed. The data were analyzed in term of baseline data, diagnosis in colorectal surgery clinic, treatment outcome. Statistical analysis were mean, SD, and percent.

Results. General background of 80 from 85 patients (94.1%) recruited were: 63.8% male, mean age 36.1 years, 85% labor, 66.3% AIDS, 32.5% hemorrhoids, 17.5% condyloma acuminata, 16.3% herpetic ulcer, and 11.2% fistula in ano. No poor wound healing was found in non-AIDS patients.

Conclusion. The non-AIDS patients were treated as normal host in colorectal surgery clinic.

โรคเอดส์ หรือ AIDS (acquired immunodeficiency syndrome) เป็นกลุ่มอาการของโรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสเอดส์ซึ่งจะเข้าไปทำลายเม็ดเลือดขาว แหล่งสร้างภูมิคุ้มกันโรค ทำให้ติดเชื้อโรคชนิดอื่น ๆ ได้ง่าย ระยะพักตัวของการเกิดระยะเอดส์ประมาณ 10 ปี พบรหัสต์ที่สุดในเด็อน น้ำเหลือง เนื้อเยื่อต่าง ๆ รองลงมาคือ น้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอด และพบโอกาสแพร่โพรบมีเฉพาะทางเดียว น้ำอสุจิ และน้ำในช่องคลอดเท่านั้น การติดต่อทางอื่นนั้นเป็นไปได้ยากเนื่องจากเชื้อไม่สามารถทนสภาพภายนอกได้ รายงานโรคเอดส์ครั้งแรกในชาวยังรักร่วมเพศปี พ.ศ. 2524 ในประเทศไทยตรวจพบผู้ป่วยรายแรกปี พ.ศ. 2526 ส่วนใหญ่ของเชื้อเอดส์ในประเทศไทย

ไทยเป็นสายพันธุ์สับทัยปีมากราวร้อยละ 90 รายงานของกระทรวงสาธารณสุขเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2545 มีผู้ติดเชื้อที่มีอาการและจำนวนผู้ป่วยเอดส์ รวมทั้งสิ้น 281,391 ราย ในจำนวนนี้เสียชีวิตแล้วจำนวน 64,538 ราย แนวโน้มอัตราป่วยของผู้ป่วยโรคเอดส์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายหรืออยู่ในวัยเจริญพันธุ์ (กลุ่มอายุ 15-44 ปี พบร้อยละ 87.1) ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.9 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป/ขับรถรับจ้าง/กรรมกร รองลงมา ร้อยละ 20.8 มีอาชีพเกษตรกร นอกจากนี้พบว่ากลุ่มอาการของโรคแทรกซ้อน หรือโรคติดเชื้อหลายโรคスマก ที่สุดใน 5 อันดับแรก คือ *Mycobacterium tuberculosis*, *Pneumocystis carinii*, cryptococcosis, candidiasis, และ recurrent

bacteria pneumonia การติดเชื้อมีสาเหตุจากเพศสัมพันธ์ สูงสุด ร้อยละ 83.8 ยาสเปิดชนิดนิดเด็กเข้าเลี้น ร้อยละ 4.8 จะเห็นว่าการติดเชื้อเออดส์เป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทย และผู้ติดเชื้อเออดส์มี anorectal disease ร้อยละ 5-35 โดยร้อยละ 30-85 ของผู้ป่วยต้องการรักษาด้วย surgical intervention⁽¹⁻⁶⁾ จากการสืบค้นวรรณกรรมก่อนหน้านี้ยังไม่เคยมีการศึกษาเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเออดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนักของประเทศไทย การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอผลทางคลินิกของผู้ติดเชื้อเออดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก

ผู้ป่วยและวิธีการ

Setting: โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

Study population: ผู้ป่วยนอนอกที่มารับการรักษาที่หน่วยศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2544 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2545 รวมระยะเวลา 1 ปี

Study design: retrospective study จากเวชระเบียนผู้ป่วย

inclusion criteria:

1. ผู้ป่วยนอนอกของคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

2. ผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อเออดส์ วินิจฉัยจากการตรวจเลือดด้วยการตรวจขั้นต้น (screening test) และการตรวจยืนยัน (confirmatory test)

การเก็บข้อมูล

บันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย (เพศ, อายุ, และอาชีพ) ระยะของ การติดเชื้อเออดส์ การวินิจฉัยโรค การรักษาที่ได้รับ

การประเมินระยะการติดเชื้อเออดส์ในผู้ไข้ใหญ่ในประเทศไทย กองโรคเออดส์ กระทรวงสาธารณสุข แบ่งระยะต่างๆตามCDCของสหรัฐอเมริกา (วันที่ 1 มกราคม 2536) ดังนี้

1. ระยะ ไม่ปรากฏอาการ (asymptomatic stage) ผู้ติดเชื้อไม่มีอาการผิดปกติ ทุขภาพแข็งแรง

2. ระยะเออดส์ (AIDS)

2.1 ระยะที่ CD4 น้อยกว่า 200/ μ L (CD4 น้อยกว่า ร้อยละ 14) อย่างน้อย 2 ครั้ง

2.2 ระยะที่มีอาการ (symptomatic stage)

2.2.1 ระยะเริ่มปรากฏอาการ (symptomatic HIV infection): ผู้ติดเชื้อมีอาการต่าง ๆ เช่น oral candidiasis or hairy leukoplakia, herpes zoster more than 1 dermatome, central nervous system dysfunction, diarrhea more than 1 month, fever more than 1 month, cachexia or more than 10% weight loss or asthenia more than 1 month, persistent dermatitis more than 1 month, anemia or lymphopenia or thrombocytopenia, persistent cough or any pneumonia more than 2 month (except TB), lymphadenopathy more than 1 cm at least 2 non-inguinal sites for more than 1 month

2.2.2 ระยะผู้ป่วยเออดส์: ผู้ติดเชื้อมีอาการต่าง ๆ มากขึ้น เช่น candidiasis ของหลอดอาหาร หลอดลมหรือปอด invasive cervical cancer, coccidioidomycosis ชนิดแพร์กระจายของอวัยวะต่าง ๆ (นอกเหนือจากปอด หรือต่อมน้ำเหลืองที่คอ หรือข้อปอด), cryptosporidiosis, cryptosporidiosis และมีอุจจาระร่วงนานมากกว่า 1 เดือน โรคติดเชื้อ cytomegalovirus retinitis, HIV encephalopathy, HIV dementia or AIDS dementia or subacute encephalitis จากเชื้อ HIV, herpes simplex นานมากกว่า 1 เดือน, histoplasmosis ชนิดแพร์กระจายไปยังอวัยวะต่าง ๆ, isosporiasis และมีอุจจาระร่วงนานมากกว่า 1 เดือน Kaposi's sarcoma, Burkitt's lymphoma (or equivalent term), immunoblastic lymphoma (or equivalent term), primary lymphoma in brain, mycobacterium avium complex หรือโรคติดเชื้อ *Mycobacterium kansii*, *Mycobacterium* (other species)

or unidentified species) (disseminated or extrapulmonary), *Mycobactrium tuberculosis* (pulmonary or extrapulmonary), recurrent pneumonia (bacteria) มากกว่า 1 ครั้ง ใน 1 ปี โรคปอดบวมจากการติดเชื้อ *Pneumocystis carinii*, การติดเชื้อ *Penicilium marneffei*, progressive multifocal leukoencephalopathy, recurrent *Salmonella* septicemia, toxoplasmosis in brain, wasting syndrome (emaciation, slim disease)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- สถิติสำหรับข้อมูล descriptive ใช้ จำนวน, ร้อยละ, mean (ค่าเฉลี่ย), และ SD

ผลการศึกษา

เวชระเบียนที่มีข้อมูลครบถ้วนสามารถนับรวมศึกษาได้ 80 ราย จากจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด 85 ราย (ร้อยละ 94.1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก แสดงในตารางที่ 1 และการรักษาที่ได้รับแยกตามการวินิจฉัยโรค แสดงในตารางที่ 2

วิจารณ์

การศึกษานี้พบผู้ป่วยส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.8 เป็นเพศชาย และมีอายุเฉลี่ย 36.1 ปี สอดคล้องกับข้อมูลในประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่พบในเพศชายและวัยเจริญพันธุ์ ร้อยละ 85 มีอาชีพรับจ้าง และร้อยละ 66.3 เป็นระยะเออดส์ สอดคล้องกับข้อมูลในประเทศไทยเช่นกัน มีการศึกษา ก่อนหน้าในเรื่องของการนำของผู้ป่วยในด้าน anorectal symptom ของ Yuhan และคณะ ศึกษาผู้ป่วย 180 ราย ในปี พ.ศ. 2541 พนวจเป็น anorectal pain ร้อยละ 57, lumps or warts ร้อยละ 28, rectal bleeding ร้อยละ 12, discharge ร้อยละ 11, pruritus ร้อยละ 6, multiple complaints ร้อยละ 24⁽⁷⁾ หากวิเคราะห์จำแนกการรักษาตามชนิดของการ

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก (n = 80)

เพศ ชาย : หญิง (ร้อยละ)	51 (63.8) : 29 (26.2)
อายุ (ปี) (mean \pm SD) (min-max)	36.1 \pm 7.39 (21-57)
อาชีพ (ร้อยละ)	
- รับจ้าง	68 (85.0)
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	6 (7.5)
- งาน农业生产	4 (5.0)
- นักเรียน	2 (2.5)
ระยะเวลาติดเชื้อเออดส์ (ร้อยละ)	
- AIDS	53 (66.3)
- Asymptomatic	27 (33.7)
การวินิจฉัยโรค (ร้อยละ)	
- ริดสีดวงทวาร	26 (32.5)
- Condyloma acuminata*	14 (17.5)
- Herpetic ulcer	13 (16.3)
- Anal fissure	7 (8.7)
- Fistula in ano	6 (7.5)
- TB of fistula in ano	3 (3.7)
- Proctitis	2 (2.5)
- Anal skin tag	2 (2.5)
- Anal abscess	1 (1.3)
- Radiation proctitis	1 (1.3)
- CA rectum	1 (1.3)
- Squamous cell CA of anus	1 (1.3)
- Lymphoma of anus	1 (1.3)
- TB colitis	1 (1.3)
- Rectovaginal fistula	1 (1.3)

*พนรอยโรคในตำแหน่งอื่นร่วมด้วย เช่น บริเวณ penis 2 ราย จากเพศชาย 10 ราย, ช่องคลอด 3 ราย จากเพศหญิง 4 ราย

วินิจฉัยโรค พน โรคริดสีดวงทวาร ร้อยละ 32.5 การรักษา โรคริดสีดวงทวารของผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์ที่ไม่มีอาการ ให้การรักษาเหมือนผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันปกติ เช่น medical

ตารางที่ 2 การรักษาที่ได้รับแยกตามการวินิจฉัยโรค ($n = 80$)

	การรักษาที่ได้รับ	จำนวน (ราย)
- ริดสีดวงทวาร	Medical treatment*	14
	Rubber band ligation	7
	Hemorrhoidectomy	3
	Sclerosis	2
- Condyloma acuminata	Electrical cauterization**	14
- Herpetic ulcer	Medical treatment	13
- Anal fissure	Medical treatment	7
- Fistula in ano	Fistulotomy	6
- TB of fistula in ano	Medical treatment	3
- Proctitis	Medical treatment	2
- Anal skin tag	Advice	2
- Anal abscess	I & D	1
- Radiation proctitis	Topical formalin	1
- CA rectum	LAR and ileostomy	1
- Squamous cell CA of anus	Supportive treatment and refer	1
- Lymphoma of anus	Chemotherapy	1
- TB colitis	Medical treatment	1
- Rectovaginal fistula	Colostomy and suprapubic cystostomy	1

*การรักษาดีสีดวงทวารในกรณีผู้ป่วยระยะเออดส์ เลือกใช้ medical treatment

**จำนวนครั้งของการทำ electrical cauterization คือ 1-13 ครั้ง (5 ± 3.98)

treatment, rubber band ligation, และ sclerosis แม้จะมีความจำเป็นต้องพิจารณาในเรื่องของยาปฏิชีวนะหลังการทำหัตถการ⁽⁸⁻¹¹⁾ การศึกษานี้ไม่พนภภาวะแทรกซ้อนหลังการทำหัตถการ หรือ เกิด life-threatening complication มีการศึกษาในต่างประเทศของ Buchmann และคณะ ในภาวะแทรกซ้อนหลังการทำหัตถการของผู้ป่วยติดเชื้อเออดส์⁽¹²⁾ ดังนั้นการรักษาดีสีดวงทวารของผู้ป่วยระยะเออดส์ให้พิจารณาใช้ medical treatment โรค condyloma acuminata พบได้ร้อยละ 17.5 สอดคล้องกับการศึกษา ก่อนหน้านี้ซึ่งพบได้ถึง ร้อยละ 3-25^(1,6,12,13) โดย ร้อยละ

80 พันทั้งในส่วนของ anal canal และภายนอก⁽¹⁴⁾ การรักษา condyloma acuminata มีได้หลายวิธี เช่น ใช้ causative agent (podophyllin, bichloroacetic acid, trichloroacetic acid, และ nitric acid), fulguration, cryotherapy, surgical excision, antineoplastic preparation, laser therapy, immune therapy, interferon⁽¹⁴⁾ หน่วยศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เลือกการผ่าตัด electrical cauterization สำหรับการรักษาโรค condyloma acuminata มีจำนวนครั้งของการผ่าตัด 1-13 ครั้ง (เฉลี่ย 5 ครั้ง) ผู้ป่วยชาย 2

ใน 10 ราย พบรอยโรคบริเวณ penis ร่วมด้วย ผู้ป่วยหญิง 3 ใน 4 ราย พบรอยโรคบริเวณ vagina ร่วมด้วย และพบว่าในผู้ป่วยระยะเดอส์ต้องใช้จำนวนครั้งของการรักษามากกว่าผู้ป่วยติดเชื้อเออเดส์ที่ไม่มีอาการ การศึกษา ก่อนหน้านี้พนการเป็นซ้ำ ร้อยละ 9 หลังการผ่าตัดรักษา การเป็นซ้ำมักเกิดภายใน 1 เดือนหลังผ่าตัด การตรวจติดตามรอยโรคควรติดตามการปลดโรคอย่างน้อย 3 เดือน⁽¹⁴⁾ อีกทั้งยังพบประสบการณ์ของการรักษาผู้ป่วยบางรายโดยใช้ topical imiquimod เสริมภายนหลังการรักษาด้วยวิธีผ่าตัด โดย topical imiquimod เป็น locally immunomodulator สามารถมี complete eradication ได้ซึ่งมีการศึกษา ก่อนหน้านี้โดยพบ complete eradication ถึงร้อยละ 50 ในกราฟ 3 ครั้ง/สัปดาห์ เป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์⁽¹⁴⁾ โรคแพลบริเวณทวารหนัก ร้อยละ 16.3 พบเป็น herpetic ulcer การวินิจฉัยโรคใช้ลักษณะทางคลินิกอาจร่วมกับการส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ หากการวินิจฉัยโรคเป็นโรค herpetic ulcer ให้การรักษาโดย medical treatment ด้วยยา acyclovir มีการศึกษา ก่อนหน้านี้ของ Schmitt และคณะ พบผลการรักษาหายถึง ร้อยละ 75⁽⁴⁾ ในกลุ่มของ anal ulcer มีการศึกษา ก่อนหน้านี้ของ Goldberg และคณะ พบ ร้อยละ 83 เป็นโรค herpetic ulcer หรือ CMV anal ulcer⁽¹⁵⁾ โรค anal fissure พบ ร้อยละ 8.7 มักพบเป็น atypical anal fissure เลือกการรักษาโดยใช้ medical treatment โรค fistula in ano การศึกษานี้พบ ร้อยละ 11.2 โดยมีสาเหตุจากเชื้อวัณโรค ซึ่งพบได้ถึง 1 ใน 3 ของผู้ป่วย มีการศึกษา ก่อนหน้านี้ของ Wexner และคณะ แนะนำการรักษาโรค fistula in ano เนพะในกลุ่มผู้ป่วยติดเชื้อเออเดส์ที่มีอาการของ fistula in ano⁽¹⁶⁾ มีการศึกษาถึงการเกิด fistula in ano ในกลุ่มผู้ติดเชื้อเออเดส์ไม่มีผลต่อชนิดของ fistula ที่เปลี่ยนแปลงไป⁽¹⁷⁾ แต่ในกลุ่มผู้ติดเชื้อเออเดส์ที่มีค่า CD4 น้อยกว่า 200/ μ L จะมีผลต่อการหายของแผลและภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด⁽¹⁸⁾ ส่วนโรคอื่น ๆ ที่พบในการศึกษานี้คือ proctitis, anal skin tag,

anal abscess, radiation proctitis, CA rectum, squamous cell CA of anus, lymphoma of anus, TB colitis, rectovaginal fistula ใน การศึกษา ก่อนหน้านี้ของ Nadal และคณะ ศึกษาผู้ป่วย 1,860 ราย ในปี พ.ศ. 2542 รายงานโรคที่พบบ่อยทาง anorectal disease คือ condyloma acuminata, anal ulcer, ริดสีดวงทวาร, fistula in ano, anal fissure, anal abscess, tumor โดยในกลุ่มผู้ติดเชื้อเออเดส์พบโรค condyloma acuminata, anal ulcer, tumors, fistula in ano, anal abscess ได้บ่อยกว่าคนปกติ⁽⁶⁾ การรักษาผู้ป่วยติดเชื้อเออเดส์ ให้พิจารณาโดยดูระดับการติดเชื้อเออเดส์ โดยในกรณีผู้ติดเชื้อเออเดส์ที่ไม่มีอาการ ให้เลือกการรักษาเหมือนผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันปกติ ส่วนกรณีผู้ป่วยระยะเออเดส์ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไป โรคอื่น ๆ ที่พบได้น้อย เช่น idiopathic ulcer ซึ่งมีรายงานการรักษาโดยการทำ excision⁽¹⁹⁾ ส่วนในการศึกษาอื่นมีรายงานในโรคที่พบได้น้อย ได้แก่ necrotizing soft tissue infection (Fournier's gangrene)⁽²⁰⁾, CMV enteritis⁽²¹⁾ ส่วนในเรื่อง tumor มีรายงานของการเกิด AIDS-related malignancy เป็น Kaposi's sarcoma เลือกวิธีรักษาโดยพิจารณาปัจจัยร่วมที่เกี่ยวข้อง เช่น จำนวน CD4, จำนวน lesion, ระยะเวลาของการเกิด lesion, the rate of new lesion formation, ตำแหน่งในแต่ละ lesion⁽¹⁴⁾ ข้อมูลจากการศึกษาทางคลินิกนี้คงเป็นตัวอย่างในการดูแลผู้ป่วยติดเชื้อเออเดส์ในคลินิกศัลยกรรมลำไส้ใหญ่และทวารหนัก

สรุป

การดูแลผู้ป่วยติดเชื้อเออเดส์ที่มีอาการทางลำไส้ใหญ่และทวารหนัก มีข้อพิจารณาในการรักษาโดยที่นิ่น กับระดับการติดเชื้อเออเดส์ ในกรณีผู้ติดเชื้อเออเดส์ที่ไม่มีอาการ ให้เลือกการรักษาเหมือนผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันปกติ ส่วนกรณีผู้ป่วยระยะเออเดส์ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ ต้องพิจารณาเป็นราย ๆ ไปเนื่องจากสภาพของภูมิคุ้มกันและการหายของแผล บริเวณ perineum จากการศึกษานี้มีข้อรับมัด

ระวังในการรักษาโรค condyloma acuminata ใน การตรวจรอยโรคร่วมบกพร่อง อัน แล้ว fistula in ano โดยมีสาเหตุจากการติดเชื้อไวรัส โรค ซึ่งพบได้ถึง 1 ใน 3 ของผู้ป่วย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์นายแพทย์อรุณ ใจกลางสกุล อาจารย์นายแพทย์จริรัตน์ พัฒนอรุณ อาจารย์นายแพทย์ชูชีพ สถากิจรุ่งเรือง ที่มีส่วนสนับสนุนให้กำ ปรึกษาด้านวิชาการ เจ้าหน้าที่ในคลินิกศัลยกรรม ลำไส้ใหญ่และทวารหนัก และเจ้าหน้าที่เวชระเบียน โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ที่อำนวยความสะดวกในการ สืบค้น เวชระเบียน

เอกสารอ้างอิง

- Wexner SD, Smithy WB, Milsom JW, Dailey TH. The surgical management of anorectal diseases in AIDS and pre-AIDS patients. *Dis Colon Rectum* 1986;29:719-23.
- Scholefield JH, Northover JM, Carr ND. Male homosexuality, HIV infection and colorectal surgery. *Br J Surg* 1990;77:493-6.
- Miles AJ, Mellor CH, Gazzard B, Allen-Mersh TG, Wastell C. Surgical management of anorectal disease in HIV-positive homosexuals. *Br J Surg* 1990;77:869-71.
- Schmitt SL, Wexner SD, Nogueras JJ, Jagelman DG. Is aggressive management of perianal ulcers in homosexual HIV-seropositive man justified? *Dis Colon Rectum* 1993; 36:240-6.
- Safavi A, Gottesman L, Dailey TH. Anorectal surgery in The HIV+ patient: update. *Dis Colon Rectum* 1991;34:299-304.
- Nadal SR, Manzione CR, Galvao VM, Salim VRBM, Speranzini MB. Perianal disease in HIV-positive patients compared with a seronegative population. *Dis Colon Rectum* 1999;42:649-54.
- Yuhan R, Orsay C, Delpino A, et al. Anorectal disease in HIV- infected patients. *Dis Colon Rectum* 1998;41:1367-70.
- Hewett WR, Sokol TP, Fleshner PR. Should HIV status alter indications for hemorrhoidectomy? *Dis Colon Rectum* 1996;39:615-8.
- Morandi E, Merlini D, Salvaggio A, Foschi D, Trabucchi E. Prospective study of healing time after hemorrhoidectomy, influence of HIV infection, acquired immunodeficiency syndrome, and anal wound infection. *Dis Colon Rectum* 1999;42:1140-3.
- Scaglia M, Delaini G, Destefano I, Hulten L. Injection treatment of hemorrhoids in patients with acquired immunodeficiency syndrome. *Dis Colon Rectum* 2001;44:401-4.
- Moore BA, Fleshner PR. Rubber band ligation for hemorrhoidal disease can be safely performed in select HIV-positive patients. *Dis Colon Rectum* 2001;44:1079-82.
- Buchmann P, Seefeld H. Rubber band ligation for piles can be disastrous in HIV-positive patients. *Int J Colorectal Dis* 1989;4:57-8.
- Beck DE, Jaso RG, Zajic RA. Surgical management of anal condyloma in HIV-positive patient. *Dis Colon Rectum* 1990;33:180-3.
- Gordon PH. Condyloma acuminata. In: Gordon PH, Nivatvongs S, editors. *Principles and practice of surgery for the colon, rectum, and anus*. 2nd ed. St Louis: Quality Medical Publishing; 1999. p. 323-40.
- Goldberg GS, Orkin BA, Smith LE. Microbiology of human immuno deficiency virus anorectal disease. *Dis Colon Rectum* 1994;37:439-43.
- Wexner SD, Roberts PL, Lowry A, Burnstein M, Hicks T, Kerner B, et al. Practice parameters for treatment of fistula-in-ano supporting documentation. *Dis Colon Rectum* 1996; 39:1363-72.
- Manookian CM, Sakol TP, Headrick C, Fleshner PR. Does HIV status influence the anatomy of anal fistula? *Dis Colon Rectum* 1998;41:1529-33.
- Nadal SR, Manzione CR, Galvao VDM, Salim VRMB, Speranzini MB. Healing after fistulotomy, comparative study between HIV+ and HIV- patients. *Dis Colon Rectum* 1998;41:177-9.

19. Nada l SR, Manzion e CR, Horta SHC, Galvao VDM. Management of idiopathic ulcer of the anal canal by excision in HIV- positive patients. *Dis Colon Rectum* 1999; 42:1598-601.
20. Iorianni P, Oliver GC. Synergistic soft tissue infection of the perineum. *Dis Colon Rectum* 1992;35:640-4.
21. Page MJ, Dreese JC, Poritz LS, Koltun WA. Cytomegalovirus enteritis, a highly lethal condition requiring early detection and intervention. *Dis Colon Rectum* 1998;41:619-23.